

ἐκυρίευσεν ὅλην τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἀρμενίαν, τὴν Καππαδοκίαν, ἐπολιόρησε τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ἐλεηλάτησεν αὐτὰ τῆς Χαλκηδόνος τὰ περὶχωρα, συνελαγόμενος μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἀπατεῶνά τινα, ὃν ἔλεγεν ὄντα υἱὸν τοῦ Μαυρικίου (1). Τούτων δὲ γενομένων, ὁ Φωκᾶς ἐξηκολούθει διαπράττων ἐν τῇ πρωτεύουσῃ πολλοὺς φόνους καὶ κατήντησε νὰ ὑποπτεύσῃ αὐτὸν τὸν ἴδιον ἐπὶ τῇ θυγατρὶ γαμβρὸν Πρίσκον ἢ κατ' ἄλλους Κροίσπον, ὅστις βλέπων ἑαυτὸν κινδυνεύοντα ἔγραψεν ἀπὸ τοῦ 608 πρὸς Ἡράκλειον τὸν ἔξαρχον τῆς Ἀφρικῆς (ἣτις ὡς καὶ ἡ Αἴγυπτος δὲν εἶχεν ὑποταχθῆ εἰς τὸν Φωκᾶν) νὰ πέμψῃ εἰς βοήθειαν τῆς πρωτεύουσῃς τὸν ὁμώνυμον υἱὸν μετὰ δυνάμεως ἀποχρώσεως. Ἐπαναληφθείσης δὲ τῆς προσκλήσεως κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἔρχεται, τῷ 610, ὁ νεώτερος Ἡράκλειος εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ στόλου καὶ στρατοῦ ἰσχυροῦ καὶ ἀναγορεύεται βασιλεὺς, ἀφοῦ καθήρεσε καὶ παρέδωκε τὸν Φωκᾶν εἰς τὸν ὄχλον, ὅστις ἐθανάτωσεν αὐτὸν οἰκτρῶς.

(1) Οὗτος ἐν τῷ Σαχναμὲ τοῦ Φερδούση καλεῖται Κωνσταντῖνος καὶ θεωρεῖται γνήσιος υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος.

Κιονόκρανον τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη ναοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου .

